

ג'ק גלגל-אותי

תאודור שטורם (1817 – 1888)

היה היה פעם ילד שישן במיטה קטנה ליד מיטתה של אמו. למיטה הקטנה היו גלגלים ברגליה כך שניתן היה להזיז אותה הנה והנה. כשאמו של הילד שכבה במיטה הוא קרא תמיד "גלגלי אותי! גלגלי אותי!" והיא הושיטה את ידה מהמיטה ודחפה את המיטה הלך וחזור עד שהתעייפה מכך. אבל הילד הקטן רצה תמיד עוד ועוד ולכן קראו לו "ג'ק גלגל-אותי הקטן". לילה אחת אמא של ג'ק גלגלה את המיטה הלך וחזור עד שנרדמה, ואז המיטה עמדה בשקט, אבל ג'ק גלגל-אותי הקטן המשיך לקרוא "גלגלי אותי! גלגלי אותי!"

בדיוק הירח עבר מעל הבית והציץ לחלון. הוא ראה מראה מוזר. ג'ק גלגל-אותי הקטן הרים רגל אחת ישר כלפי מעלה, כמו תורן של ספינה, קשר את שולי הכותונת לילה שלו אל הרגל כמו מפרש, נשף

בכל כוחו וקרא "התגלגל! התגלגל!" לאט-לאט המיטה הקטנה התחילה לזוז. היא נעה על הרצפה ולמעלה בקיר ועל התקרה ושוב למטה! "יותר! יותר!" קרא ג'ק גלגל-אותי הקטן, והמיטה התגלגלה יותר מהר על הקיר, ועל התקרה ושוב למטה לאורך הרצפה. המראה היה משעשע והירח התחיל לצחוק. וכשג'ק גלגל-אותי הקטן ראה את הירח קרא לו "פתח את הדלת, ירח זקן! אני רוצה להתגלגל דרך כל העיר כדי שאנשים יראו אותי." הירח לא יכול היה לפתוח את הדלת, אבל הוא זרק קרן רחבה דרך חור המנעול וג'ק גלגל את המיטה-סירה שלו לאורך הקרן, דרך חור המנעול והחוצה לרחוב. "תאיר חזק, ירח זקן" אמר "אני רוצה שהאנשים יראו אותי!" הירח הטוב האיר חזק והלך אחריו והמיטה-סירה הפליגה דרך רחובות לכביש הראשי העובר בעיירה. הם התגלגלו ליד בית העירייה, ליד בית הספר וליד הכנסייה, אבל איש לא ראה את ג'ק גלגל-אותי הקטן, כי כולם ישנו חזק במיטותיהם.

"למה אנשים לא באים לראות אותי?" הוא קרא.
גבוה על צריח הכנסייה ענה לו תרנגול השבשבת
"זה לא הזמן להיות ברחוב עכשיו. אנשים טובים
ישנים עכשיו."
"אז אלך ליער, כדי שבעלי חיים יראו אותי" אמר
ג'ק הקטן "בוא ירח זקן, עשה אור חזק!"
הירח הטוב הלך איתו והאיר חזק, והם הגיעו ליער
שם המיטה-סירה התגלגלה בין עצים, הפחידה
סנאים והרעידה עלים של העצים. לירח הטוב הזקן
היה כבר קשה להאיר, כי גזעי העצים חסמו את
דרכו. הוא לא יכול היה לנוע מהר כמו המיטה וכל
פעם שהוא נשאר מאחור הילד הקטן קרא "מהר,
ירח זקן, אני רוצה שהחיות תראנה אותי!"
אך החיות ביער ישנו ואף אחד לא הביט על ג'ק
גלגל-אותי הקטן, מלבד האוח הלבן הזקן. וגם הוא
אמר רק "מי אתה?"
הילד הקטן לא אהב את האוח ולכן נשף חזק יותר
והמיטה-סירה הפליגה דרך היער עד שהגיעה לסוף
העולם.

"נעשה מאוחר. אני צריך לחזור הביתה" אמר
הירח.
"אלך אתך, עשה לי דרך!" אמר ג'ק גלגל-אותי
הקטן.
הירח עשה דרך עד השמיים והמיטה הקטנה
הפליגה ישר למעלה. כל הכוכבים הקטנים
הבהירים היו שם עם הפנסים היפים הקטנים
שלהם, וכשג'ק גלגל-אותי הקטן ראה אותם,
התחיל להתגרות בהם.
"פנו דרך! הנה אני בא!" הוא קרא וכוון את
המיטה-סירה שלו ישר עליהם. הוא חבט בכוכבים
הקטנים על ימין ועל שמאל עד שכל אחד מהם כבה
את פנסו והכל החשיך סביב.
"אל תנהג כך עם הכוכבים הקטנים" הזהיר אותו
הירח הטוב.
אבל ג'ק גלגל-אותי הקטן התחיל להתנהג עוד יותר
גרוע. "זוז מדרכי, ירח זקן. הנה אני בא!" והוא כיוון
את המיטה-סירה שלו ישר בפנים של הירח הזקן
הטוב וחבט לו יש באף!

את זה הירח הטוב לא יכול היה לסבול. הוא כיבה את אורו והשאיר את השמיים חשוכים ושחורים. "עשה אור! עשה אור, ירח זקן!" קרא הילד הקטן, אבל הירח לא ענה וג'ק גלגל-אותי הקטן לא יכול היה לדעת לאן לכונן את מיטתו. הוא הפליג דרך השמיים, דרך על עננים וחבט בכוכבי לכת ובסוף לא ידע כלל איפה הוא.

ופתאום ראה אור בהיר וצהוב בקצה השמיים. הוא חשב שזה הירח. "הבט, אני בא!" הוא קרא, והפליג ישר לכונן האור.

אך זה לא היה הירח הזקן והנחמד. זו הייתה אמא שמש הגדולה שבאה מביתה בים כדי להתחיל בעבודת יום שלה.

"הי, ילד, מה מעשך בשמיים שלי?" אמרה. והיא תפסה את ג'ק גלגל-אותי הקטן וזרקה אותו יחד עם המיטה-סירה שלו ישר לתוך הים. ויתכן שהוא עדיין שם, אם איש עוד לא אסף אותו.